

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

de meester

meester meeus is stervende zijn dochter belde gisteravond om me dat te melden wij meteen ernaartoe

het verhaal van de drie levens hoefde ik hem niet meer te doen want dat verhaal was ik op zijn school al zo dikwijls mogen komen vertellen

er was jarenlang een wondere kameraadschap tussen ons gegroeid

ooit waren we in massenhoven samen met de kasteelheer de boer-burgemeester de zuster overste & hemzelf erin geslaagd zijn dorpschooltje van de teloorgang te redden

bijna alle dorpelingen brachten toen nog hun kinderen naar een of andere stadsschool in lier of antwerpen

zelf had ik aan mijn leerlingen gezegd : wanneer je later trouwt & kinderen hebt kies eerst een goeie school & ga daar dan wonen & ga niet eerst wonen & zoek dan een goeie school want die zal je niet zo gemakkelijk vinden

doordat inderdaad enkele oudleerlingen die raad hadden opgevolgd & dus hun kinderen vanuit de stad naar het dorpje massenhoven stuurden herleefde de school van meester meeus helemaal

wij werden beiden dus heel vertrouwd met elkaar

het deed vreemd aan deze rijzige baardige man die ik altijd zo gestreng-rechtop had zien staan nu zo gelaten neer te zien liggen

ga zitten zei hij tegen mij nee zei ik ik wil je eerst de zegen geven mag ik? ja dat mocht ik zijn vrouw & dochter namen hem bij de hand terwijl ik de godgewijde woorden uitsprak & hij ze rustig en helder aan hoorde

bij elk van mijn eigen gebaren dacht ik terug aan alles wat we al die jaren samen in dat schooltje hadden beleefd

ik gaf toen zelf nog les op xaverius kon dus enkel 's woensdagsnamiddags komen dan was het pater

pater is het woensdag pater? vroegen de kinderen eens nee zei ik want ik kan niet komen o da's spijtig treurden zij maar mieke zal komen o da's goed deden zij opgelucht: als het maar pater is hé? massenhoven is het enige dorpje ter wereld waar het woord pater een speelse betekenis kreeg

(vervolg volgende week)

LUC VERSTEYLEN

532

Ja

Laat jullie ja ja zijn, en jullie nee nee

In het eerste deel van Jezus' Bergrede geeft Matteüs een opsomming die telkens begint met 'Jullie hebben gehoord dat destijds tegen het volk is gezegd...', met steevast daarna een inleidend zinnetje als: 'En ik zeg jullie...'

Een van de voorschriften die het volk vroeger te horen kreeg was: ' "Leg geen valse eed af, voor de Heer gedane geloften moeten worden ingelost." En ik zeg jullie dat je helemaal niet moet zweren, noch bij de hemel, want dat is de troon van God, noch bij de aarde;(...) zweer evenmin bij je eigen hoofd, want je kunt nog niet één van je haren wit of zwart maken. *Laat jullie ja ja zijn, en jullie nee nee; wat je daaraan toevoegt komt voort uit het kwaad.*' (Mat. 5,33-37)

Vroeger werd tegen de mensen gezegd dat ze geen valse eed mochten afleggen; Jezus stelt strengere eisen wat het eed-voorschrift betreft: jullie moeten hoegenaamd niet zweren, want een gegeven woord is een gegeven woord, daar moet geen verzekering of bekrachtiging aan toegevoegd worden: '...wat je daaraan toevoegt komt voort uit het kwaad.' (Mat. 5,37) In de ogen van Jezus is de eed in het algemeen een uitdrukking van onoprechtheid.

In zijn tweede brief aan de christenen van Korinte formuleert Paulus hetzelfde idee en past het toe op zichzelf: 'Zo waar God trouw is, wanneer ik ja tegen u zeg bedoel ik ook ja, niet nee. De Zoon van God, Jezus Christus, die wij, Silvanus, Timoteüs en ik, aan u verkondigd hebben, was immers ook niet iemand die ja zei en nee bedoelde. Hij belichaamt het ja.' (2 Kor. 1,18-19)

Ook Jakobus houdt die stelregel aan: 'Maar bovenal, broeders en zusters, zweer geen enkele eed, niet bij de hemel, niet bij de aarde, nergens bij. *Laat uw ja ja zijn, en uw nee nee, anders zult u ervoor gestraft worden.*' (Jak. 5,12)

Ja en amen zeggen

Wie 'ja en amen' op iets zegt, beduidt daardoor dat hij kritiekloos en volmondig met iets instemt. Deze uitdrukking kan voortkomen uit een tekst van Paulus. Tegenover de christenen uit Korinte verklaart hij zijn voornemen, en wil daarbij als eerlijk en niet wispelturig voorkomen: 'Het was mijn bedoeling via u naar Macedonië te reizen en vanuit Macedonië weer naar u terug te gaan, om vervolgens door u op weg te worden

geholpen naar Judea. Was dit inderdaad een lichtvaardig voornemen? Komen al mijn plannen werkelijk voort uit wispelturigheid, zodat ik het ene moment ja zeg en het andere moment nee? Zo waar God trouw is, wanneer ik ja tegen u zeg bedoel ik ook ja, niet nee.'

De grond van zijn houding ligt in zijn navolging van Christus: 'De Zoon van God, Jezus Christus, die wij, Silvanus, Timoteüs en ik, aan u verkondigd hebben, was immers ook niet iemand die ja zei en nee bedoelde. Hij belichaamt het ja. In hem worden alle beloften van God ingelost; en daarom is het ook door hem *dat we amen zeggen*, tot Gods eer.'

In de Statenvertaling luiden de laatste twee volzinnen: 'Want de Zoon van God, Jezus Christus, Die onder u door ons is gepredikt, namelijk door mij, en Silvanus, en Timotheüs, was niet ja en neen, maar is geweest ja in Hem. Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem *ja, en zijn in Hem amen*, Gode tot heerlijkheid door ons.' (2 Kor. 1,16-20) Dus: niet 'ja en neen', maar 'ja en amen'. De betekenis van 'amen' is hier: 'dat is zo, dat zij zo, zeker'.

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Brieven aan zichzelf

„Kijk, die zijn vandaag aangekomen.“ Hij toont me een paar omslagen met afgestempelde postzegels.

„Eens kijken wat ik mezelf heb geschreven.“

Hij pakt een ragfijn mesje, ritst de omslagen open en trekt de brieven er behoedzaam uit.

Hij is voorzichtig met zijn eigen woorden. Wie weet hoeveel moeite het hem heeft gekost om ze op te schrijven?

Een brief aan jezelf lijkt me geen makkelijke zaak.

In de eerste brief, die hij luidkeels voorleest, beschuldigt hij zichzelf van ontrouw aan zijn gestorven vrouw.

Het is één lange aanklacht, en aan het eind vraagt hij God om vergiffenis voor alles wat hij haar heeft aangedaan.

Daarna pauzeert hij even, alsof hij God de tijd wil geven om zijn smeekbede te verwerken.

De tweede brief is aan zijn zoon gericht die hij nooit meer ziet.

Hij gaat over zijn jeugd toen het nog goed was tussen vader en zoon.

Hij is geschreven in de vorm van een dialoog: de zoon vraagt en vader antwoordt.

Om het verschil tussen hen te markeren, gaat zijn stem omhoog als zijn zoon aan het woord is en omlaag als hijzelf aan de beurt is.

Soms stopt hij om een traan weg te pinnen. Dan worden de herinneringen hem te machtig.

Ook deze brief eindigt met een smeekbede:

„Kom in godsnaam terug en laten we het uitpraten.“

Daarna valt hij stil en is met zijn gedachten bij zijn zoon.

De brief verscheurt hij intussen.

Die doet er niet meer toe.

Zijn zoon komt toch nooit meer terug.

Hij weet nog geen eens zijn adres.

De derde brief beslaat zes kantjes. Het is ook een vraag-en-antwoord-brief.

Tussen hem en de heilige Maagd: hij stelt de vragen en Maria antwoordt.

Bij deze brief doen de toonhoogtes er niet toe.

De heilige Maagd en hij zitten op dezelfde golflengte.

Ze is zijn idool en ze praten vaak urenlang met elkaar.

Het is geen makkelijke brief en soms, als hij het niet eens is met een antwoord, streept hij alles door en schrijft er een nieuw antwoord bij.

Het laatste kantje verscheurt hij.

„Heb ik dat geschreven?“, mompelt hij.

„Wat een nonsens.“

De andere kantjes stopt hij terug in de omslag en schrijft er „retour afzender“ op.

„Komen ze nog een keer terug, maar dan zonder de woorden die Maria niet wil.“

Hij valt opnieuw stil.

Er komt geen woord meer uit.

Als er geen brieven zijn, praat hij niet.

Hij praat alleen tegen zichzelf.

Tegen zijn eigen brieven.

Eenzamer kan het niet.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Er komen dezer dagen heel wat namen van bekende heiligen voor op de volkskalender. Zo was het gisteren de feestdag van Onze-Lieve-Vrouw, meer bepaald: Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans. Ik vond een spreuk die erop wijst dat het tot 24 oktober mooi weer kan blijven, op voorwaarde dat het gisteren goed was. De spreuk vergt wel enige kennis van landbouw. Ze gaat zo:

KAN NAUW MET ROZENKRANS EEN GANS AAN DE SPURRIE ZICH VERZADEN DAN IS ER TOCH EEN KANS DAT SINT-RAFAEL EEN KOE DAARIN ZIET WADEN

Ter verduidelijking: Sint-Rafaël wordt gevierd op 24 oktober.

Morgen is het de feestdag van Dionysius. Dat is de dag waarop de laatste aardappelen mogen worden geroid. In dat verband zegt men in de streek van Gent het volgende:

SINT-DENIJS MEE WATER DEUGT NI VOOR DE PATATER

Sint-Denijs heeft heel wat spreuken op zijn naam. Vooral de regen op zijn feestdag speelt een belangrijke rol. Kijk maar:

DE REGEN OP SINT-DENIJS VOORSPELT EEN NATTE WINTER EN WEINIG IJS

Nog zo eentje:

HELDER WEER OP SINT-DENIES MELDT GEWOONLIJK STERKE VRIES

KRISTIEN VAN ZUMMEREN